

ČÍM ZAČÍNÁ NADČJE

Převod materiálu

David Balcar, aktualizovala Radka Věelná

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBĚHU:

Co můžete udělat pro toho, kdo je dlouho nemocný, koho postihl nějaký malér?

Motivaci necháváme společnou pro mladší i starší. Nechte chvíli plynout nápady, děti nemusí hned přijít s tím, že mu napíšu dopis. K „psaní“ však dojdete a zkuste ho připadně odlišit od esemesky – SMS je rychlá, ale dopis jde líp prohlížet, může se tam namalovat/nalepit obrázek, může se povsit nad postel...)

2. Poznámky k textu a jeho katechetickému využití

– apokalyptika jako způsob zvěstování: texty této i přesvědčí úlohy (Zj 21-22) patří svým žánrem mezi tzv. apokalyptickou literaturu. Vznik a rozvoj tohoto způsobu zvěstování souvisí s dějinnými událostmi, které pro Izrael a později pro církev představovaly hrozbu likvidace (makabejské války v 2. stol. př. Kr., pád Jeruzaléma r. 70 n. l., pronásledování křesťanů za císaře Domitiána – 90. léta n. l.). V době, kdy jsou v naprosté převaze ti, kdo se otevřeně staví proti Hospodinu, Ježíši Kristu a jejich vyznavačům, povstávají svérákové víry, kteří zvěstují, jak víra události, které nutí k naprosté bezradosti, smí uchopit. Literární formou, kterou je toto svědectví vyjádřeno, je apokalypsis, tj. „odhalení, vyjevení“. Ježíš Kristus jako poslední Pán dějin dává svým svěřencům naznačit, že žádná rouhačství, nevěry, násilí a nespravedlnosti není poslední (co do času i významu), nýbrž předposlední kapitolou dějin spásy. Víra je zvána, aby i uprostřed takového běsnění požívala s budoucností, která patří Božímu království – a světu jeho vítězství „pouštět“ i do naprosto temné přítomnosti.

Základním úelem biblické apokalyptiky je tedy posílit věrnost společenství, které je otřeseno rozsahem nepřátelství; upevnit a prohloubit důvěru v Boží a Kristovo panství; vysvobodit mentalitu víry ze spárů osudovosti (tj. dát poznat, že rozhodující pro životní nasmlouvání, myšlení i rozhodování a jednání nejsou právě panující režimy a okolnosti, ale zaslíbení Božího království); ujistit přítomnou Kristovou solidaritou.

Biblická apokalyptika (narozdíl od mimobiblické – Sybillina proroctví apod.) nepíše jízdní řád dějin stvoření (co, jak a kdy proběhne, co bude následovat), ale výrazně nechává zaznít naději, že poslední slovo má Ježíš Kristus a jeho dílo vykoupení. Vzkříšený Pán zůstává poslední a svrchovanou autoritou.

– kult císaře a pronásledování: obecná shoda panuje v tom, že kniha Zjevení je psána v situaci pronásledování za císaře Domitiána. Ten se rozhodl využít již existujícího kultu císaře (s příslušnými poctami a vyznáním „císař je Pán“) jako sjednocující prvek v římské říši. V maloasijské oblasti bylo pak náboženské rozpoložení tamější společnosti obzvláště vstřícné vůči takovýmto kultům. Když se křesťané ukázali jako ti, kdo pro věrnost Pánu – Ježíši odmítají vzdát božskou poctu pánu – císaři, vyprovokovali tu pogromy a pronásledování.

– maloasijské sbory mají svá sídla vesměs v obchodních, hospodářských i politických „uzlech“ (snad jen Thyatiry nebyl tak známé). Podrobné informace přináší např. výklad Jiřího Ottera Dopisy adresátů/Odměny vítězů (Kalich, Praha 1993). Podle něj souvisejí jednotlivé atributy, zmíněvané v tom kterém dopise, s charakteristikou místa.

– sv?dek presbyter Jan: povolaným sv?dkem, který má vy?ídit „pravé slovo v pravý ?as“, je presbyter Jan, který byl jako p?edstavitel sboru deportován na ostrov Patmos (prý tu pracoval v císa?ských dolech na rtu?). Prožil vytržení ducha v den Pán? (Zj 1,10-11) – obdobné pov??ení jako proroci, kte?í byli pov??eni, aby svým poslucha??m posléze vy?ídili, jak to vlastn? všechno je (viz nap?. Iz 6, Ez 1). P?itom se mu dal poznat Vzk?íšený Pán a pov??il ho napsáním povzbudivých a zároveň kritických list?.

Ze zp?sobu pov??ení a adresné konkrétnosti vyplývá prorocká povaha textu, zejména 2. a 3. kapitoly. Proroctví není p?edpov??, ale slovo, které autoritu Pána církve zakresluje do aktuální situace církve a sboru.

– dopisy sbor?m – knihu Zj lze rozd?lit podle osnovy, vyslovené Vzk?íšeným (Zj 1,19): Napiš 1. co jsi vid?l – 2. to, co jest – 3. to, co se má stát potom. Dopisy v kap. 2 – 3 p?edstavují druhou ?ást, p?i?emž jsou samoz?ejm? provázány s první i t?etí. Mají povahu krátkých epístol, všímají si konkrétních problém? konkrétního spole?enství. Upozor?ujeme zde na opakující se textové motivy:

– and?lu církve piš: and?l znamená posel. „Posel synagogy“ je doložené ozna?ení pro ty, kdo v diaspo?e vedli synagogální bohoslužbu. Je tedy pravd?podobné, že „and?l (místní) církve“, tj. sboru, je ozna?ení pro toho, kdo vedl bohoslužbu k?es?anského sboru.

– toto praví: sám obrat upomíná na výzvy a zaslíbení starozákonních prorok?. Zatímco oni se ?asto odvo?ávali na vysvoboditelské Hospodinovy skutky (Iz 43,1; 43,16), prorocké Janovo slovo odvozuje svou autoritu od Vzk?íšeného, jehož p?edstavuje pomocí symbolických znamení, které se objevily ve zjevení Janovu v 1. kapitole. Tyto motivy Jan „vid?l“ (Zj 1,19), p?esn?ji, byly mu ukázány jako znamení Kristovy svrchovanosti, moci a vít?zství. Na toto aktuální Kristovo panství odkazuje i své adresáty.

– vím o tvých skutcích: biblické „vím“ ?i „znám“ se nejprve vztahuje ke konkrétní situaci adresáta, zejména jeho nouzi. Tak jako kdysi Hospodin ve svém „zakládajícím p?í?hu“ ohlašuje Mojžíšovi „znám jeho bolesti“, tj. otrocké sev?ení Izraele (Ex 3,7), tak nyní Vzk?íšený skrze sv?dka Jana ohlašuje, že ví o sev?ení pronásledováním, o sv?deckých zápasech, o v?rnosti i selháních a polovi?atosti svého lidu na konkrétních místech.

– povzbuzení a napomenutí: „neboj se“, „rozpome? se“, „mám proti tob?“, „probu? se“ souvisejí vždy s konkrétní situací sboru. Sedm dopis? není obecnou „typologií sbor?“ od „nejživ?jších“ po „nejmrtv?jší“ – ale dokladem, že autor listu dob?e znal situaci adresát?, sociální, politický a náboženský kontext a z toho vyplývající ohrožení a výzvy. Napomenutí Vzk?íšeného je zakresleno do konkrétnosti místa. Z t?chto ?ástí mj. vyplývá, že ani pronásledováním nebyly všechny sbory ohroženy stejn?.

– kdo zvít?zí: záv?rečné zaslíbení má funkci jakéhosi „pr?hledu k cíli“. Te? se vám stmívá, nevidíte cíl, p?ipadá vám nenávratn? ztracený, ale pohle?te, co je tam pro vás nachystáno. Jde o povzbuzení k vytrvalosti a posile k p?ekonání p?ekážek. Záv?rečný „pr?hled“ je zároveň spjat s úvodním „vím“: ten, který už te? panuje a jemuž záleží na situaci jeho lidu, nepochybn? prokáže své vít?zství. Proto jeho autoritu má te? jeho lid respektovat a na jeho vít?zství se t?šit. Tento motiv je podstatný i vzhledem k adventnímu za?azení úlohy.

– židé jako nep?átele – texty n?kterých list? zmi?ují jako nep?átele „ty, kdo si ?íkají židé, ale nejsou“, „synagogu satanovu“. (Zj 2,9; 3,9) Listy odrážejí situaci pronásledování, kdy židé m?li statut tolerovaného náboženství, kdežto k?es?ané, kte?í se ze synagogy viditeln? vyd?lili, už ne. Podle n?kterých výklad? se mezi k?es?any objevila myšlenka z?íci se Ježíše jako Mesiáše–Krista a znovu se ukrýt pod „deštník“ tolerovaného náboženství. Podle jiných naopak docházelo k tomu, že k?es?ané byli pro svou stále z?eteln?jší odlišnost ze synagogy vypuzeni, aby v dob? prosazování císa?ského kultu a rozjit?ených vášní lúzy neohrožovali její zvláštní statut. S mladšími m?žete problematiku vynechat, starším m?žete vyložit toto d?jinné pozadí – a upozornit, že ostrost odsudk? je mj. projevem ?erstvého rozchodu církve a synagogy („porozvodové“ odsuzování bývalého partnera).

– Nikolaité, u?ení Balámovo – jsou pravd?podobn? hnutí, inspirovaná gnozí. Pohrdala „t?lesnou“ stránkou lidského života (v?rné vztahy, práce, rodina, pospolitý život – politika) a soust?edila se na vyman?ní z tohoto

„uv?zn?ní“ v t?lesnosti a každodennosti. P?itom však ?asto docházelo k tomu, že vyznava?i t?chto sm?r? svým výst?lk?m nekladli žádné meze. Proto je hnutí p?irovnáno k mágovi Balaámovi, který podle Nu 24 nakonec svedl Izrael, a k jedné z nejvyk?i?en?jších propagátorek baalovského modlá?ství v Izraeli, královn? Jezábel (srv. 1Kr 16–19 a 22).

3. FORMULACE TÉMATU

V r?zných t?žkých situacích pot?ebuje každý z nás slyšet – nebo ?íst, n?co, co nás povzbudí, nakopne, napomene. Také spole?enství sboru m?že procházet n?žím složitým – m?že to být pronásledování a z n?j plynoucí beznad?j, m?že to být naopak blahobyť, ve kterém p?estává být vid?t, co je opravdu d?ležit?é. Presbyter Jan píše sedmi sbor?m práv? to, co do své situace pot?ebují slyšet. Víra ve vzk?íšeného Krista pomáhá vid?t sebe sama a své spole?enství reáln?, nepropadat zoufalství, ani když je p?ítomná skute?nost tíživá, ohrožující a plná d?s?, a mít výhled k budoucnosti Božího království.

4. VYKLADA?SKÁ A KATECHETICKÁ ÚSKALÍ

– vždycky znova je pot?eba p?ipomenout si, že „apokalyptika“ není p?edpov??, ale reakce na stávající situaci.

Tento rozpor mezi formou (odhalení budoucnosti) a zám?rem (povzbudit a napomenout ur?ité spole?enství v ur?ité situaci) se t?žko vysv?tluje dosp?lým, natožpak d?tem. Využijte maximáln? pracovního listu – a dopis pro sv?j sbor zkuste napsat podle osnovy „od koho“ – „and?lu našeho sboru“ – „vím o tvých skutcích“ atd. T?žišt? by m?lo být v rozhovoru, co nás trápí a co nám jde dnes v našem spole?enství – odtud by se m?l rozhovor p?enést k výkladu biblického textu – a pokusit se TAKÉ PRO NÁS zpracovat jeho impulsy. M?že se ukázat, že to úpln? nejde; potom lze d?tem vyložit, že bible není úpln? jednoduše p?esaditelná.

– m?žete také pracovat s rozporem mezi situací v?tšiny adresát? (pronásledování ?i jeho hrozba, ohrožení zavád?jícími bludy) – a situací naší (svoboda pro církve, bezpe?í). Ohrožuje n?co církve, když ji nic/nikdo neohrožuje zven?í?

– sv?t antiky bývá v d?jepise uvád?n jako p?íkladné období vzd?lanosti a rozvoje kultury. Římská ?íše zase jako spole?nost, kde vládlo právo. Upozorn?te d?ti, že v perspektiv? rané církve nesla tato spole?nost nep?átelské, násilnické, leckdy až totalitní rysy.

– žánr dopisu nesl ve starov?ku jistou ob?adnost (pat?ilo k n?mu uvést odesílatele a adresáta s funkcemi, tituly apod.) Tím nabýval významu i jeho obsah. Dopisy bývalo zvykem uschovat a ?íst opakovan?. Dnešní esemesky a e-maily (vzhledem k jejich množství a snadnosti odeslání) mají oproti tomu jepí?í život – i význam. D?ti navíc nemají ješt? zkušenost s dopisem, kterým se oznamuje ne/p?íjetí na st?ední ?i vysokou školu.

5. OSNOVY VYPRÁV?NÍ

a) poznámky a osnova pro mladší školní v?k:

Soust?ete se p?edevším na to, že Jan posílá sbor?m povzbuzení. Sám je uv?zn?n v pracovním tábo?e. Zd?razn?te, že nepíše jako „zdravý“ „nemocnému“ ale ze stejné, ne-li horší situace. Odvahu a nad?ji k takovému poselství dává práv? víra ve Vzk?íšeného Krista

I. Motivace

II. Pronásledování, Jan deportován na Patmos

III. Povzbuzení napsat listy sedmi r?zn? ohroženým sbor?m

IV. D?ležit? je napsat, jak to vidí Odesílatel

V. Co bychom napsali my? (viz pracovní list)

b) poznámky a osnova pro st?ední a starší školní v?k:

Rozve?te i konkrétní napomenutí a povzbuzení. Nemusíte podrobn? probrat obsah všech sedmi dopis? – vyberte n?který z nich nebo jen základní témata. Dojdete-li k poslednímu bodu osnovy, mluvte nejen o tom, co byste napsali svému sboru, ale také o Janov? motivaci – byl povzbuzen Vzk?íšeným. M?žeme být i my povzbuzeni k tomu, abychom takto sv?decky zápasili o sv?j sbor, církev?

I. Motivace – ?ím za?íná nad?je

II. Pronásledování, Jan deportován na Patmos

III. Povzbuzení napsat listy sedmi r?zn? ohroženým sbor?m

IV. Kým je pro ohrožené spole?enství Odesílatel – Kristus

V. Co ví a ?eho si všímá – solidarita, povzbuzení a napomenutí

VI. Zaslíbení: poslední není nep?átelství ani schopnosti sboru, ale Kristovo vít?zství

VII. M?žeme být povzbuzeni n?co napsat my? (viz pracovní list)

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDE?KA ŠORMA

Obrázek m?že sloužit bu? jako motiva?ní uvedení nebo jako aplikace výkladu.

V prvním p?ípad? nechte d?ti na za?átku napsat dopis o svém sboru. Na to m?žete navázat tím, že takové dopisy psal také Jan na za?átku církve v situaci pronásledování. Mladším je m?žete p?evypráv?t, se staršími si je m?žete p?e?íst. Spole?n? pak mluvte o tom, zda a jak se dopisy d?tí a dopisy Janovy liší a pro? tomu tak je. P?itom m?žete dojít k tomu, že nad?je za?íná up?ímností v?i sob?.

V druhém p?ípad? vyzv?te d?ti po výkladu, který zd?razní otev?ený a sebekritický pohled jako p?edpoklad nad?je, aby napsaly obdobný dopis o svém sboru. Spole?n? si je pak p?e?t?te a mluvte o tom, zda d?ti byly jen kritické, nebo um?ly ocenit jako Jan i dobré v?ci.

Pokud se d?ti vrací do shromážd?ní, m?žete v n?m s vysv?tlením, pro? d?ti dopisy psaly, n?které p?e?íst.

7. LITURGICKÝ RÁMEC (vstup, písn?)

Žalm 7,10b — Dej, a? spravedlivý stojí pevn?, Bože spravedlivý, jenž zkoumáš srdce a ledví!

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

-

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. JÍM ZAČÍNÁ NADĚJE

Podle čeho poznáte dobrého učitele nebo trenéra? Je to ten, který vás moc nehoní, nebo ten, který vás upozorňuje na chyby? Jaký by to byl učitel angličtiny, kdyby vás nechal anglická slovíčka vyslovovat po česku? Jaký by to byl učitel hudby, kdyby vás neupozornil na špatnou zahranou notu? A co dobrý trenér – nechá vás sedět, když už vás začínají bolet nohy? Řekne vám, co děláte špatně?

A ještě podle něčeho je poznáte.... Řekl bych, že dobrý učitel i trenér umí pochválit a taky povzbudit své studenty k trpělivosti a vytrvalosti a ukáže jim zajímavý cíl, ke kterému směřují. A malý sportovec či muzikant ví, že to, co se s ním děje, má smysl, i ta dřina i leckterá potíže, která s tím souvisí, protože je čeká odměna. Na někoho možná přiměje medaile či diplom, někomu je odměnou spíše výkon sám – třeba uběhnout maratón nebo zahrát těžkou skladbu, to přloví k překonání sám sebe a tím zvítězí. A pak si vzpomene na svého učitele nebo trenéra a říká si: Dobře, že mě nešetřil a nutil mě opravovat chyby. Ale on uměl taky povzbudit.“

II. TĚŽKÁ DOBA PRO KŘESŤANY

Z doby apoštolů Pavla a Petra se na chvíli přesuneme asi o pět století dopředu. V mnoha místech už jsou křesťanské sbory a mají za sebou nejednu těžkou dobu pronásledování – za císaře Nerona. Už nežijí pamětníci Ježíšova vystoupení a církev zažívá jiná ohrožení než na začátku.

Římská říše má stále velkou moc a na trůnu sedí císař Domicián. V téhle době se křesťanům daří špatně. Jsou vyhledáváni a vyslýcháni, v Efezu je nový císařský chrám.

Jeden z významných představitelů církve se jmenuje Jan. Je to muž s velkou autoritou, mnozí ho znají, a když něco řekne, tak tomu věnují velkou pozornost. Tohoto Jana Římané odvezli na ostrov Pathmos, do pracovního tábora, prý tam vězňové pracovali v dolech, kde se těžila rtuť. Nebylo to poprvé a ani naposledy, kdy se někdo mocný na trůnu bál někoho zdánlivě bezmocného, který bylo ovšem odvážný a Bůh mu dával sílu promluvit pravdu, i když to bylo velmi nebezpečné. (Vzpomenete si možná na některé příklady z Bible – proroci...) Jan se nijak neprovinil, ale bylo v zájmu vlády, aby byl vzdálen a nekomplikoval římské akce za povinnou jednotu všech lidí pod vedením císaře, tedy i akce proti křesťanům (kteří císaře uctívali a ve všem poslouchat nemohli). Je velmi pravděpodobné, že Jan během tohoto pronásledování křesťanů také zahynul.

III. JANOVO POVOLÁNÍ

Jan se jednou, snad v neděli, v tomto dni plném moci a přítomnosti vzkříšeného Krista, dostal do zvláštního stavu, v němž vidí nevidané a slyší neslychané. Dostává úkol napsat sedm dopisů sedmi sborům v Malé Asii. A Jan slyší, co jim má psát:

IV. DO SBORU V EFEZU PIŠ

Vím o vaší vytrvalosti, že to u vás není lehké. Zvlášť když chodí různí lidé, vydávají se za kazatele, a přitom jsou to podvodníci a lenoši. Chválím vás také, že jste pro svou víru ochotni i trpět a něco obětovat. Ale chtěl bych vás podpořit, abyste pořád byli tak horliví a stateční jako dříve, na začátku. Není to jednoduché vydržet, ani v závodě, ani při práci, ani při učením. Ale nezapomente, že kdo vydrží, dojde k cíli, uvidí a ochutná dobré plody víry. (Jako když po celoroční vytrvalé práci můžete sklídit dobré ovoce.) Cesta víry vede ke stromu života, jeho plody jsou dobré. A tak vytrvejte!

V. DO SBORU VE SMYRNĚ PIŠ

Vím, jak na tom jste. Vím o vašem soužení, problémech a chudobě. Vydržte. Možná to ani nevíte nebo nevidíte, ale máte mnoho, máte se o co opírat. Vím, že se vám posmívají, ale nebojte se. Přichází těžký čas, mnozí možná budou ve vzezření a v ohrožení života. Bude to těžká zkouška. Držte se víry. A dostanete vítězný vенеc života (jako když vítěz na olympiádě dostává vavřínový vенеc).

Naslouchejte pozorně: ten zápas je těžký, ale není marný, má slavný cíl. Bojujte boj víry, buďte za Ježíšem, od jeho lásky vás nemůže odloučit ani život, ani smrt. Opravdu – ani smrt!

VI. DO SBORU V PERGAMU PIŠ

Vím, kde bydlíte. Ve vašem městě je krásná knihovna, nejvyšší na světě (těch knížek a těch mouder a taky nemouder v nich). Máte tam i krásné památky – to je jistě hezké bydlet v takovém městě (jenomže tou hlavní památkou je oltář zasvěcený Diovi, modle). Jsou u vás báječné lázně – mramorový bazén, bahenní zábaly, starověké fit-ness centrum, pobyty v podzemí pro ty, co špatně dýchají (jenže to všechno je vlastně svatyně boha Asklépia).

Vy, kteří jste v Pergamu, jste různí. Skoro ani nevím, co se vám dá vytknout. Snad jen, že jste příliš shovívaví k jiným náboženstvím a jejich bohům, k cizím naukám a nemoudrům. Nevím, jestli mluvíte ze slabosti či z laskavosti, ale nemůžete přece přijímat každý názor, který se objeví. Nemůžete se účastnit všech akcí. Nelze všechno trpět. Vytrvejte, stojí to za to nejlépe vždycky s davem a umět být jiný.

Kdo vytrvá, dostane bílý kamínek a na něm bude jeho nové jméno. Však víte, že ti co vytrvali třeba ve válce, dostali plakety, či řád – osobně. Takový řád či kamínek funguje jako volná vstupenka. Také do budoucí radosti.

VII. DO SBORU V THYATIRÁCH PIŠ

Vím, jak to u vás je, že váš sbor kvete. Ví se o vaší víře a lásce, že si vzájemně pomáháte, jste sbor jinorodý, tak by to mělo být. Jistě je to radostné a posilující se s vámi setkat.

Jen jednu věc chci vám zděraznit – jde o tu ženu, která je jako Jezabel, manželka krále Achaba, a strhává mnohé na špatnou cestu. Má velký vliv, snad kouzlo osobnosti, snad si chce získat autoritu, možná umí promluvit, ale nenechte se jí ovlivnit, nevede vás dobrým směrem.

Bránit se není složité – prostě se držte se toho, co jste přijali (totiž dobrou zprávu o tom, že Boží království je blízko). Držte se toho, co znáte, a nenechte se rychle nadchnout nějakým novým, i když je to třeba na první pohled zajímavé. Uvidíte, že to má krátký dech. To co jste přijali, apoštolskou zvěst o Ježíši – to je dobrý základ, který vám stačí.

VIII. DO SBORU V SARDÁCH PIŠ

Váš sbor ještě existuje, má své razítko, seznam členů a program práce, ale křesťanský život, živá víra už vyprchala, popravdě řečeno: je to mrtvý sbor. Ale nejste odepsaní (jinak by už ani nemělo cenu vám psát). U našeho Pána nikdo není odepsaný, on přece nedolomí nalomenou třítinu a neuhasí zářící knot. Buďte bdělí, probuďte se a posilněte se. Podpořte to, co ještě zbývá, a ty, kteří ještě zbývají.

Mnoho vám chybí, leccos nezvládáte, nic si nenamlouvejte. To je první předpoklad obnovy – na nic si nehrát, přiznat chybu (pokání se tomu říká). A vzpomeňte na to, co jste slyšeli a přijali, na vyprávění o tom, jak byl Bůh s Izraelci, na vyprávění o Ježíšovi a učednících, o síle od Boha, která provázela mladou církev (Duch svatý se té síle říká), vzpomeňte, co jste slyšeli, a jednejte podle toho.

A když se té síle od Boha otevřete, zvíťazíte. A dostanete bílá roucha na znamení vítězství (však jste někdy viděli, že vítěz cyklistického závodu dostává za odměnu nový dres). A budete zapsáni v Knize života.

IX. DO SBORU VE FILADELFII PIŠ

Vím o vaší výdrži, jste stateční, obstáli jste v těžkých dobách, udrželi jste víru. A poznají to i ti, co vás podceňovali. Čeká vás však ještě další zkouška, těžká, přijde na celý svět. Držím vám palce, myslím na vás, nebojte se.

A když vydržíte těžké záasy, bude mít napořád místo u Boha, v jeho blízkosti.

X. DO SBORU V LAODIKEJI PIŠ

Vím, jak tomu u vás je. Jste takoví mdlí, nemastní neslaní, ano vlažní. Nedokážete se pro nic nadchnout, ani se nad něčím zděsit. Nejste ani jako osvěžující studená voda nebo džus, ani jako léživé horké prameny nebo teplý čaj v zimě. Vy jste spíš zteplalá minerálka nebo vychladlá polévka, to se prostě nedá požívat. (Sami víte jaké je to setkat se s někým, komu je všechno jedno, kdo se nemíní vzrušovat, kdo je bezbarvý, polovičatý, vlažný.)

Je to tím, že jste bohatí? Myslíte si, že jste bohatí – máte banky, oděvy na vývoz, lékařskou školu a výrobu léků, ilý obchod. Říkáte, že nic a nikoho nepotřebujete, tak moc zajištění jste. Skutečně nikoho nepotřebujete? Ani Pána Boha ?

Ta potíž je, milí laodikejští, v tom, že ve skutečnosti jste ubozí, slepí a nazí. I když máte konto, jste oblečeni podle poslední módy, i když máte kdovíjaké léky.

Nelíbí se vám, co píšu? Kdyby mi na vás nezáleželo, dávno bych se o vás nezajímal a měl bych nebeský klid.

Nekupujte pozlátka, podívejte se pozorně kolem sebe, a snažte se získat, co je doopravdy cenné, co má hodnotu třeba až na druhý, možná až čtvrtý nebo pátý pohled – něco, co vydrží v ohni, ve zkouškách, v bouřích, něco, co neztratí cenu při inflaci, povodních, nesežerou to moli nebo rez. Hledejte to, co nabízí Bůh.

Stojím před dveřmi a tluču. A kdo zaslechne můj hlas a otevře mi, k tomu vejdu a budeme spolu ve věčnosti. To je odměna v cíli pro ty, kdo vydrží na dobré cestě. Společná věčnost s Kristem v radosti u prostřeného stolu.

XI. SEDM SBOR?

Sedm dopis? sedmi sbor?m. Každý je jiný. (Byli jste už někdy na bohoslužbách v jiném sboru než je ten váš?) Některí slyší napomenutí, jiní více povzbuzení.

Ten kdo ty dopisy píše, je zná. Ví, kdo potřebuje povzbudit, protože je v těžkostech, ví kdo potřebuje spíš upozornit na chyby. A všichni potřebují výdrž a naději na cíl a odměnu.

Ten kdo ty dopisy píše je Uitel s velký U, trenér s velký T. Jejich Pán, který je má rád a myslí to s nimi dobře. A co myslíte, že by napsal vašemu sboru?

Pane Bože, díky za každou radu, kterou nám dáváš do života, abychom nebloudili. Díky, že nás stále povzbuzuješ, abychom se rozhodovali pro dobro. Díky, že nám dáváš sílu vytrvat. Amen.

10. NÁMY K ROZHOVORU

Vzpomenete si na biblické svdky, kteří museli svou víru osvědčovat tváří v tvář přesile a zvlí mocných? (např. Daniel)

? Víte o tom, že dopisem se můžete zastat pronásledovaných křesťan? nebo lidí, kteří jsou nespravedlivě pronásledováni a zrazeni?

? Slyšeli jste o Amnesty International nebo o hnutí ACAT (křesťané proti mučení)?

? Myslíte, že je správné o nepřijemných věcech, jako je pronásledování, zavražďování, násilí páchané na nevinných mluvit před Vánocemi? Nemělo by se s tím počkat na jinou, vhodnější příležitost? (pokud se rozvine na toto téma rozhovor, můžete upozornit, že „stín římského panství“ se objevuje v Lukášově připomínce římského císaře Augusta, a v Matoušově podání jsou vraždění betlémští nevinní – evangelium se v žádném případě nevyhýbá žádným nespravedlnostem ani zvrstím)

11. A JEŠT? SE OHLÉDN?TE...

Odkaz na pracovní list

[V1 ?ím za?íná nad?je](#)

Odkaz na píse?

[To já, ó Pane můj, půjdu, když mne posíláš](#)

[Neskládejte v mocných naději \(EZ632\)](#)

[Svítá nový den \(SV316\)](#)

[Můj Pán všechny svolá ráno, až se rozední](#)

[Kam v soudu den dáš, co dneska sháníš](#)

[Bu? v?le tvá, bu? v?le tvoje všude tam](#)

[Bojujte, bojujte dál, pohle?te jen, v dálce svítá](#)

[Již vsta?me, bratři, vsta?me již, vítáme](#)

[I když jsem denně ve srabu \(SV91\)](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Skutky](#)

Téma

[Vánoce](#)

Biblický odkaz (kat)

[Zjevení 2](#)

[Zjevení 3](#)